

dr hab. Marek Mazur, prof. UŚ

Instytut Dziennikarstwa i Komunikacji Medialnej

Uniwersytet Śląski

Katowice, 10.08.2024

**Recenzja dorobku naukowego dr Barbary Brodzińskiej-Mirowskiej w postępowaniu
o nadanie stopnia doktora habilitowanego**

1. Najważniejsze fakty z życiorysu zawodowego Habilitantki

Pani doktor Barbara Brodzińska-Mirowska jest absolwentką studiów magisterskich na kierunku politologia, które ukończyła w 2007 roku na Wydziale Politologii i Studiów Międzynarodowych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu (praca magisterska pt. Aktywność polityczna kobiet na szczeblu lokalnym na przykładzie Rady Miasta Torunia, przygotowana pod kierunkiem dra hab. Piotra Pawełczyka). W 2011 roku uzyskała stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie nauk o polityce na podstawie wyróżnionej przez Radę Wydziału Politologii i Studiów Międzynarodowych UMK pracy doktorskiej pt. Marketing międzywyborczy jako konsekwencja profesjonalizacji komunikacji politycznej (promotor: prof. dr hab. Marek Jeziński, recenzenci: dr hab. Mariusz Kolczyński, Uniwersytet Śląski oraz dr hab. Piotr Grochmalski, UMK).

Po obronie pracy doktorskiej dr Barbara Brodzińska-Mirowska zatrudniona była w Katedrze Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej na Wydziale Politologii i Studiów Międzynarodowych UMK w Toruniu do 2019 roku. Od 2019 roku jest pracownikiem Katedry Komunikacji, Mediów i Dziennikarstwa na Wydziale Filozofii i Nauk Społecznych UMK w Toruniu.

2. Ocena osiągnięcia naukowego wymienionego w art. 219 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2018 r., poz. 1668 ze zm.)

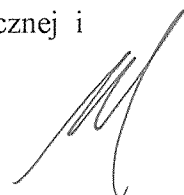
Do oceny osiągnięcia naukowego dr Barbara Brodzińska-Mirowska przedłożyła cykl publikacji zatytułowany „Wielowymiarowe komunikowanie polityczne polskich partii politycznych w dobie czwartej ery komunikacji” w skład, którego weszło trzynaście prac: trzy monografie (Jacuński M., Brodzińska-Mirowska B., Pacześniak A., Winławska M. (2021). Party Organization and Communication in Poland. London: Palgrave MacMillan; Brodzińska-Mirowska B., Jacuński M. (2022). Partie polityczne w obliczu kryzysu zaufania społecznego. Perspektywa komunikacyjna. Warszawa: Wydawnictwo Sejmowe; Winławska M.,

Brodzińska-Mirowska B. (2016). Niewykorzystane szanse? Partie polityczne w działaniu. Toruń: UMK); siedem artykułów w czasopismach naukowych (Brodzińska-Mirowska B. (2022). Druga fala kryzysu komunikacji politycznej w dobie mediatyzacji. *Athenaeum*, vol. 73(1), 65-80; Brodzińska-Mirowska B. (2019). Profesjonalizacja komunikacji politycznej w dobie mediatyzacji: wyzwania koncepcyjne i badawcze. *Athenaeum* vol.62, 193-209; Brodzińska-Mirowska B. (2023). Political Reputation As an Analytical Category in Political Communication. A Comparative Analysis of the Political Reputations of the Civic Platform– Polish People’s Party and the United Right in Poland, *Czech Journal of Political Science*, vol. 3, 161-183; Jacuński M., Brodzińska-Mirowska B., Pacześniak A., Winclawska M. (2019). On the media’s role and dichotomy perception in mediated political communication. Empirical study of political party elites in Poland. *Romanian Journal of Political Science*, vol. 19(1), 4-32; Brodzińska-Mirowska B. (2014). Unfulfilled expectations(?): Political Communication on the Internet in the Era of Professionalization. *e-Politikon*, vol. 9, 43-64; Winclawska M., Pacześniak A., Brodzińska-Mirowska B., Jacuński M. (2021). Party management from the perspective of party members: evidence from Poland. *Problems of Post-communism*, vol. 68(4), 315-326; Brodzińska-Mirowska B., Winclawska M. (2019). Why Party Members Matter? The Concept of High-quality Membership in Polish Political Parties: Communicational and Organizational Potential. *Czech Journal of Political Science*, vol.1, 3-21); trzy rozdziały w pracach zbiorowych (Brodzińska-Mirowska B. (2018). Porażka wyborcza w dobie profesjonalizacji: o konieczności zmiany perspektywy w komunikowaniu politycznym, w: *Anatomia porażki wyborczej* /red. A. Pacześniak. Warszawa: Wydawnictwo Sejmowe; Brodzińska-Mirowska B., Winclawska M. (2013). Członkowie polskich partii politycznych o organizacji i funkcjonowaniu swoich ugrupowań. Wstępne wyniki badań [w:] *Partie polityczne w Polsce i Europie. Struktury, organizacja, strategie w zmieniającym się świecie* /red. A. Pacześniak, M. Winclawska. Wrocław – Toruń: Echo Sp.oo. Instytut Badań Polityczno-Prawnych. 197-222; Brodzińska-Mirowska B., Winclawska M. (2018). Partie polityczne w dobie wyzwań w obszarze komunikacji: wewnętrzna komunikacja polityczna w perspektywie członków ugrupowań politycznych [w:] *Oblicza komunikacji, polityka, instytucje publiczne, biznes* /red. A. Bąk-Szołucha, Ł. Kubisz-Muła. Bielsko-Biała: Wydawnictwo Naukowe Akademii Techniczno-Humanistycznej, 47-65). Jedna monografia i cztery artykuły zostały opublikowane w języku angielskim w zagranicznych wydawnictwach/czasopismach. Wszystkie prace z cyklu ukazały się nakładem wydawnictw lub czasopism znajdujących się w wykazie sporządzonym przez ministra szkolnictwa wyższego i nauki.

W cyklu znalazły się: dwie monografie przygotowane przez Habilitantkę z drugim autorem, monografia czteroautorska, pięć publikacji napisanych samodzielnie przez Habilitantkę (cztery artykuły w czasopismach naukowych, jeden rozdział w pracy zbiorowej) oraz dwa artykuły i rozdział napisany wspólnie z innym autorem i dwa artykuły przygotowane w czteroautorskim zespole. Na podstawie oświadczeń współautorów i deklaracji Habilitantki wiadomo, że Jej udział wyrażony procentowo w przygotowaniu prac wieloautorskich wyniósł odpowiednio: monografie dwuautorskie: Brodzińska-Mirowska, Jacuński, 2022, *Partie...* 50%; Winclawska, Brodzińska-Mirowska, 2016, *Niewykorzystane...* 40%; monografia czteroautorska: Jacuński i in., 2021, *Party...* 25%; artykuły i rozdziały dwuautorskie: Brodzińska-Mirowska, Winclawska, 2019, *Why...* 50%; Brodzińska-Mirowska, Winclawska, 2013, *Członkowie...* 50%; artykuły i rozdziały czteroautorskie: Jacuński i in., 2019, *On the media's...* 30%; Winclawska i in., 2021, *Party...* 30%. W przypadku jednej publikacji dwuautorskiej (Brodzińska-Mirowska, Winclawska, 2018, *Partie...*) z powodu braku oświadczenia współautora nie można stwierdzić udziału Habilitantki. Wziąwszy jednak pod uwagę wzorzec współpracy z tą samą współautorką można oszacować go na ok. 50%. W Autoreferacie Habilitantka skrupulatnie określiła, na czym polegał Jej indywidualny wkład w przygotowanie poszczególnych części publikacji wieloautorskich, deklarując, że w przypadku każdej z tych publikacji brała udział w pracy zespołowej we wszystkich kluczowych fazach ich przygotowania, tj. opracowaniu koncepcji teoretyczno-metodologicznej, przeprowadzeniu studiów empirycznych, zaprojektowaniu struktury oraz napisaniu tekstu. Po wzięciu pod uwagę przedstawionych faktów stwierdzam, że Habilitantka przedstawiła do oceny osiągnięcia naukowego cykl tematycznie powiązanych publikacji zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

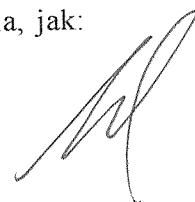
Główny problem badawczy cyklu dotyczy pytania, jak współczesne polskie partie polityczne adaptują się w wymiarze komunikacyjnym do zmian w otoczeniu. Pośród zmian Kandydatka akcentuje procesy profesjonalizacyjne komunikowania politycznego oraz mediatyzację i marketyzację polityki przebiegające wspólnie z przeobrażeniami instytucjonalno-społecznymi, związanymi m.in. ze zmianami w relacjach między partiami i wyborcami. Przedstawione do oceny zamierzenie badawcze nawiązuje do studiów komunikologiczno-politologicznych wnioskujących w proces transformacji współczesnych partii politycznych na drodze analizy empirycznej uwarunkowań, kształtu i skutków ich ewolucji w zakresie struktury oraz strategicznego procesu decyzyjnego. To ważna i aktualna problematyka naukowa, wymagająca umiejętnego łączenia w analizach dorobku nauk o komunikacji społecznej i

mediach oraz nauk o polityce i administracji, a także wysokiej sprawności (i kreatywności) metodologicznej potrzebnej do uchwycenie zależności istotnych dla badań strategii komunikacyjnych oraz pozyskania danych o wewnątrzpartyjnych procesach decyzyjnych ukrytych, jak ujął to David Farrell (2006), w partyjnych „czarnych skrzynkach”. Dlatego doceniam występującą w cyklu interdyscyplinarność (medioznawczo-politologiczne nachylenie) oraz adekwatne dla celów badań metodologiczne zróżnicowanie na płaszczyźnie konceptualnej oraz operacjonalizacyjnej.

Najobszerniej założenia teoretyczno-metodologiczne istotne dla rozwiązania głównego problemu badawczego cyklu przedstawione są w monografii Jacuński i in., 2021, *Party...*, która jest pokłosiem współpracy w ramach projektu kierowanego przez dr hab. Annę Pacześniak, prof. UW r „Partie polityczne w relacji z otoczeniem społecznym – analiza strategii organizacyjnych i komunikacyjnych”. Szeroko zakrojone badania empiryczne dynamiki organizacyjnej sześciu największych, relewantnych polskich ugrupowań politycznych po 2000 roku przeprowadzono w latach 2016-2018 w ujęciu analizy strukturalno-funkcjonalnej oraz teorii racjonalnego wyboru i teorii marketingu politycznego. W badaniach empirycznych wykorzystano imponujące instrumentarium metod badawczych: metody jakościowe: analiza instytucjonalno-prawna, metoda porównawcza, analiza danych statystycznych, wywiady z przedstawicielami elit partyjnych oraz personelem partyjnym odpowiedzialnym za komunikację partii, grupy fokusowe z udziałem szeregowych członków partii, metoda obserwacji zachowań personelu partyjnego z wykorzystaniem techniki „tajemniczy klient”; metody ilościowe: badania ankietowe szeregowych członków partii, badanie ankietowe wyborców (na reprezentatywnej próbie dorosłych Polaków), analiza zawartości treści publikowanych przez partie w mediach internetowych. Wysoko oceniam wartość naukową tego projektu ze względu na wyrafinowane podejście teoretyczno-metodologiczne i uzyskane dzięki niemu wyniki. Jakość merytoryczna pracy i fakt jej publikacji w języku angielskim gwarantują Autorom efektywne włączenie się do międzynarodowej debaty naukowej na temat organizacyjno-komunikacyjnych aspektów transformacji współczesnych partii politycznych.

Indywidualny wkład Habilitantki w przygotowaniu monografii polegał na napisaniu pięciu podrozdziałów traktujących o ewolucji partyjnego zarządzania komunikacją polityczną. W podrozdziale (*Parties Communication Orientation*) obok dyskusji teoretycznej istotnej dla analizy podstawowych założeń strategicznych partii (m.in. rozróżnienie między orientacją na rynek a orientacją na marketing polityczny) znalazło się omówienie charakterystyki i wyzwań modelu czwartej ery komunikacji. Kandydatka przedstawiła również wyniki badań orientacji komunikacyjnych partii w okresie międzywyborczym biorąc pod uwagę takie kryteria, jak:

aktywność komunikacyjna organizacji (postawa proaktywna vs reaktywna), aktywność w mediach internetowych, strategiczne wykorzystanie członków partii, centralizacja działań komunikacyjnych, rola konsultantów politycznych w partiach. W podrozdziale *Media logics in Party Communication* dr Brodzińska-Mirowska omówiła ustalenia oraz dylematy związane ze skutkami mediatyzacji polityki dla ewolucji strategii komunikacyjnych partii, między innymi wskazując trafnie na „pułapkę mediatyzacyjną, czyli sytuację, w której partie koncentrując się na medialnej komunikacji zaniedbują komunikację bezpośrednią oraz komunikację wewnątrzpartyjną, pomimo tego, że te ostatnie sprzyjają budowaniu silnych więzi z wyborcami i członkami. W podrozdziale *Beyond Mass Media: The Communication Potential of Political Parties Structures* Habilitantka opisała potencjał komunikacyjny struktur partyjnych i jego, jak wykazały badania, ograniczone wykorzystanie przez partie. W części zatytułowanej *Internal Communication: Practices vs. Members's expectations* przedstawiła natomiast wyniki badań szeregowych członków partii dotyczące ich oceny oraz satysfakcji z wewnątrzpartyjnej komunikacji, podkreślając, że wyższy poziom satysfakcji z komunikacji wpływa na lepsze oceny działania partii oraz poczucie członków włączenia ich w wewnątrzpartyjny proces decyzyjny. Podrozdział *Media and Trust in Political Parties* poświęcony został problemowi zaufania do partii, rozważanemu m.in. w kontekście politycznego oddziaływania mediów informacyjnych. Przedstawiono w nim również wyniki badań postaw elit partyjnych w stosunku do mediów. Ustaleniem podstawowym, jakie kompetentnie formułuje Habilitantka, a jednocześnie jednym z głównych wniosków opracowania, jest teza o ułomnym przebiegu profesjonalizacji komunikacji głównych polskich partii, wynikającym z błędów na płaszczyźnie zarządzania komunikacją zewnętrzną i wewnętrzną.

W pozostałych pracach z cyklu Habilitantka nawiązuje do wielu zagadnień poruszanych w monografii, pogłębiając ich analizę albo nadając jej nowy wymiar. Publikacje te można podzielić na trzy grupy: studia podstawowych kierunków ewolucji strategicznego komunikowania politycznego, badania wybranych aspektów relacji partii z mediami oraz studia z zakresu partyjnej komunikacji wewnętrznej.

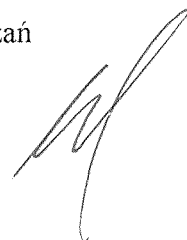
W pierwszej grupie najbardziej ogólny wymiar teoretyczny odzwierciedla dyskusja na temat koncepcji drugiej fali kryzysu komunikacji politycznej pomieszczona w artykule Brodzińska-Mirowska, 2022, *Druga...* Autorka nawiązując do koncepcji kryzysu komunikacji publicznej Jaya Blumlera i Michaela Gurevitcha (1995) oraz koncepcji trzeciej ery komunikacji politycznej Blumlera i Dennisa Kavanagha (1999) zaprezentowała diagnozę stanu komunikacji politycznej, akcentując takie jej cechy i zagrożenia dla jej rozwoju, jak: 1) ugruntowanie pozycji mediów w procesie komunikacji politycznej i zaawansowanie procesów mediatyzacji

2) przeobrażenie roli odbiorców komunikacji wywołane nowymi technologiami komunikacyjnymi 3) wzrost znaczenia komunikacji pozainstytucjonalnej oraz 4) reaktywacja i udoskonalenie takich metod komunikacji, jak propaganda i dezinformacja.

Istotną rolę w cyklu odgrywają studia konceptualizacyjne oraz operacjonalizacyjne dotyczące procesu profesjonalizacji komunikacji politycznej. W tekście Brodzińska-Mirowska, 2019, *Profesjonalizacja...* Habilitantka pokazała ograniczenia wąskiego definiowania profesjonalizacji komunikowania politycznego w ujęciu kampanijnym. Zaproponowała konceptualizację uwzględniającą integrację takich obszarów aktywności partii, jak: organizacyjny, medialny, strategiczny, komunikacji internetowej, a także przedstawiła propozycję indeksu profesjonalizacji. W pracy Brodzińska-Mirowska, 2018, *Porażka...* pokazała, jak można wykorzystać koncepcję profesjonalizacji do analizy rywalizacji partyjnej w kontekście porażki wyborczej ugrupowania, podkreślając przydatność modelu relacyjno-jakościowego orientacji strategicznej, czyli symetrycznego i dialogicznego podejścia w relacjach z kluczowymi interesariuszami z wykorzystaniem zintegrowanego i zróżnicowanego instrumentarium komunikacji.

O ewolucji komunikacji traktuje także druga monografia w cyklu (Brodzińska-Mirowska, Jacuński, 2022, *Partie...*), omawiająca ją w kontekście wyzwania, jakim jest kryzys zaufania do partii. Dzięki pogłębionej analizie źródeł, uwarunkowań i skutków kryzysu zaufania w ujęciu komunikologicznym badania przedstawione w książce wypełniają lukę w analizach komunikowania politycznego w Polsce. Dr Brodzińska-Mirowska przygotowała samodzielnie trzy rozdziały książki oraz jej zakończenie. W rozdziale 3 (*Ewaluacja perspektyw komunikacyjnych partii politycznych*) Habilitantka rozróżniła między orientacją transakcyjną (marketingową) oraz relacyjną (właściwą dla public relations), wskazując sprzyjające każdej z nich czynniki wewnątrzorganizacyjne oraz występujące w otoczeniu organizacji. Pokazała również związek między orientacją relacyjną i wyższym stopniem efektywności w budowaniu relacji z wyborcami i członkami partii opartych na zaufaniu. Relacjonując wyniki przeprowadzanych badań potwierdziła także częstsze występowanie w polskich partiach podejścia transakcyjnego. Przedmiotem rozważań w rozdziale 4 (*Reputacja polityczna polskich partii politycznych a budowanie zaufania relacyjnego*) była autorska koncepcja reputacji politycznej, rozumianej w praktyce jako skutek długoterminowego budowania przez partie relacji opartych na zaufaniu z kluczowymi grupami interesariuszy. Refleksję teoretyczną uzupełniła prezentacją wyników badań reputacji politycznej wybranych partii wśród członków partii oraz wyborców. W rozdziale 5 *Aktywność komunikacyjna polskich partii zorientowana na kształtowanie relacji* omówiła wyniki badań wewnątrzorganizacyjnych rozwiązań

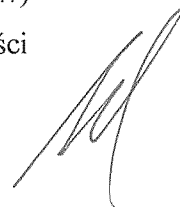
instytucjonalnych oraz aktywności komunikacyjnej polskich partii, pokazując różny poziom wykorzystania przez nie zasobów i standaryzacji profesjonalnych praktyk. Ważna część rozważań dotyczyła analizy czynników budowania relacji, m.in. charakteru przywództwa, sprawności w integracji wewnątrzpartyjnej komunikacji, a także zaufania wyborców do mediów.

Koncepcja reputacji znalazła również zastosowanie w badaniach porównawczych dwóch koalicji rządzących w latach 2007-2023 przedstawionych w kolejnym artykule (Brodzińska-Mirowska, 2023, Political...). Efektem studiów była również identyfikacja czynników, które mogły decydować o większej niż w przypadku koalicji PO-PSL skuteczności Zjednoczonej Prawicy w zarządzaniu reputacją polityczną, takich jak: lepsze zrozumienie potrzeb kluczowych grup wyborców i realizacja orientacji rynkowej, komunikacja zorientowana na ukształtowanie spójnej tożsamości politycznej, politycyzacja mediów publicznych oraz proaktywna postawa komunikacyjna, a także większa dbałość o odpowiedni styl przywództwa politycznego.

Podsumowując omówienie publikacji o ewolucji strategii komunikowania, należy w mojej opinii zasygnalizować jedną wątpliwość wynikającą z marginalizacji w rozważaniach teoretycznych koncepcji marketingu relacji, zwłaszcza że orientacja rynkowa została zidentyfikowana w analizie jako ważny czynnik w budowaniu relacji z wyborcami. Nawet jeśli tę decyzję uznać za błąd, to nie jest on istotny, niemniej naraża modelowanie komunikacji zaproponowane przez Habilitantkę na krytykę ze względu na zbytne uproszczenie w opisie strategicznego podejścia marketingowego w porównaniu z perspektywą public relations.

Dwa artykuły w cyklu koncentrowały się na media relations. W pierwszym z nich (Jacuński i in., 2019, On the media's...) znajdujemy unikatowe studium mediatyzacji, omawiając ten proces z perspektywy przedstawicieli partii politycznych. Na podstawie wywiadów pogłębionych Autorzy zdobyli dane o opiniach na temat politycznego oddziaływania mediów, ich strategicznej roli, funkcjonowania polskiego systemu medialnego. Wśród interesujących obserwacji wskazać można wysoki stopień świadomości polityków na temat znaczenia mediów w polityce oraz związanych z nimi problemów, a także zróżnicowanie wśród polityków rozumienia roli mediów, pokazujące, że dla części z nich normą jest instrumentalizacja polityczna mediów publicznych. W drugim artykule (Brodzińska-Mirowska, 2014, Unfulfilled...) Habilitantka opisała potencjał nowych mediów, diagnozując ich ograniczone wykorzystanie przez polskie partie oraz wskazała postulowane kierunki profesjonalizacji w tym zakresie biorąc pod uwagę pragmatykę organizacji partyjnych oraz normatywnie definiowany kształt sfery publicznej. Temat adaptacji partii do nowych

technologii był również przedmiotem studiów opisanych przez Habilitantkę w jednym z rozdziałów trzeciej w cyklu monografii (Winclawska, Brodzińska-Mirowska, 2016, *Niewykorzystane...*), skłaniając jej Autorki do końcowej konkluzji, że „partie polityczne w swych strategiach nie uwzględniają wykorzystania nowych technologii komunikacyjnych i ich potencjału ani w zakresie komunikacji z elektoratem, ani z własnymi członkami” (s. 207). Monografię tę, przygotowaną na podstawie badań przeprowadzonych w ramach projektu badawczego „Partie polityczne w województwie kujawsko-pomorskim z perspektywy organizacyjno-komunikacyjnej”, kierowanego przez dr hab. Marię Winclawską, traktuje jako opracowanie podstawowe dla analiz komunikacji wewnętrznej. To jedno z pierwszych studiów w polskiej literaturze tak szczegółowo omawiających wewnątrzpartyjne procesy organizacyjno-komunikacyjne partii, mierzących się z wyzwaniem związanym ze spadkiem członkostwa oraz przeobrażeniami mediatyzacyjnymi. Dr Brodzińska-Mirowska skupiła się w badaniach na wymiarze komunikacyjnym, przygotowując, obok opisanego rozdziału, rozważania dotyczące komunikacji wewnątrzpartyjnej, z jednej strony na podstawie analizy struktury organizacyjnej pod kątem relacji między centralą a organizacją partii w regionie, z drugiej strony posiłkując się danymi z badań opinii członków partii w kujawsko-pomorskim na temat wybranych aspektów związanych z partyjną komunikacją. Problematyka ta, także z wykorzystaniem wyników badań w województwie kujawsko-pomorskim, jest również omówiona w dwóch artykułach z cyklu: Brodzińska-Mirowska, Winclawska, 2013, *Członkowie...* oraz Brodzińska-Mirowska, Winclawska, 2018, *Partie...* W kontekście zagadnień, jakimi zajmowała się Habilitantka łączy je przekonanie o ograniczonym wykorzystaniu przez analizowane partie w procesach komunikacji zasobów organizacyjnych, jakimi są członkowie oraz rozbudowane struktury regionalne i lokalne. Ostatnie dwa artykuły z cyklu pokazują metodologiczny rozwój realizowanych przez Habilitantkę studiów nad komunikacją wewnętrzną. W pracy Winclawska i in., 2021, *Party...* na podstawie badań ankietowych szeregowych członków największych polskich partii oraz analizy statystycznej Autorzy opisali, jak aktywność i zaangażowanie członków w życie partii, a zwłaszcza włączenie ich w wewnątrzpartyjny proces decyzyjny przekłada się na ich pozytywne oceny sposobu zarządzania partią. To ważne ustalenie w świetle danych o większym ambicjach udziału w życiu partyjnym członków polskich partii w porównaniu z ugrupowaniami zachodnioeuropejskimi. W interpretacji wyników wartościowe okazało się modelowanie rozróżniające w zarządzaniu partią między podejściem partycypacyjno-konsultacyjnym i delegacyjnym. W drugim artykule (Brodzińska-Mirowska, Winclawska, 2019, *Why Party...*) pomieszczona jest analiza potencjału organizacyjnego w ujęciu modelu wysokiej jakości

członkostwa, rozpatrywanego w trzech wymiarach: organizacyjnym, komunikacyjnym i zarządczym w zakresie podejścia do struktury niższego szczebla.

Podsumowując dotychczasowy opis i ocenę dorobku, uważam, że odzwierciedla on udaną próbę uchwycenia dynamiki partyjnego komunikowania politycznego w relacji z otoczeniem. Kolejne publikacje pokazały proces doskonalenia warsztatu naukowego Habilitantki, któremu towarzyszyło pogłębienie refleksji teoretycznej nad wybranymi aspektami profesjonalizacji i mediatyzacji komunikowania politycznego. Jej ustalenia i wnioski są dobrze uzasadnione, zwykle na podstawie przeprowadzonych pod interesującym i oryginalnym kątem studiów empirycznych. Dziwić może jedynie ograniczone wykorzystanie systematycznych analiz zawartości treści komunikatów partyjnych, ale brak ten jest rekompensowany w wystarczającym stopniu dzięki zastosowaniu innych metod badawczych.

Oceniając przedłożone osiągnięcie naukowe dr B. Brodzińskiej-Mirowskiej najważniejsze są dla mnie dwie kwestie: wartość teoretyczno-metodologiczna studiów nad koncepcją profesjonalizacji komunikowania politycznego oraz nowatorski charakter badań nad partyjnym komunikowaniem wewnętrznym. Habilitantka, najpewniej dzięki interdyscyplinarnemu podejściu, przedstawiła ujęcie profesjonalizacji, które poszerza horyzont dotychczasowych studiów. Szczególnie wysoko oceniam nacisk na badania zależności w procesie zarządzania komunikacją między wymiarem strukturalnym oraz aktywnością komunikacyjną, w wyniku, którego uzyskaliśmy bardziej precyzyjny niż wcześniej wgląd w czynniki i przebieg procesu profesjonalizacji. Wskaźniki i wyznaczniki profesjonalizacji, które zaproponowała Habilitantka, choćby kreśląc koncepcję reputacji politycznej i model wysokiej jakości członkostwa politycznego, wzbogacają studia empiryczne, wnosząc również na wyższy poziom rozważania prowadzone w duchu normatywnym nad kondycją komunikowania politycznego partii we współczesnych liberalnych demokracjach. Jeśli chodzi o badania komunikowania wewnętrznego w partiach, to noszą one znamiona pionierskiej pracy, Przyniosła ona niewątpliwie wartościowe wyniki w zakresie zrozumienia postaw członków partii oraz wewnątrzorganizacyjnych procedur i strukturalnych zależności. Bez odwołania do nich trudno dzisiaj w Polsce o rzetelną dyskusję naukową na temat struktury i funkcji partyjnej komunikacji. Z powyższych powodów wyrażam przekonanie, że oceniany cykl publikacji przyczynia się w znaczący sposób do rozwoju nauk o komunikacji społecznej i mediach.

3. Ocena pozostałej części dorobku naukowego (aktywność badawcza i publikacyjna; udział w zespołach i projektach badawczych, współpraca międzynarodowa, dorobek dydaktyczny, organizacyjny i popularyzatorski).

Na dorobek naukowy dr B. Brodzińskiej-Mirowskiej po uzyskaniu stopnia doktora, poza pracami z omówionego cyklu, składa się 12 autorskich lub współautorskich publikacji: 1 monografia (przygotowana na podstawie rozprawy doktorskiej), 5 artykułów w czasopismach naukowych lub rozdziałów w monografiach zbiorowych (przy czym jeden artykuł ukazał się w czasopiśmie spoza wykazu ministerialnego) oraz opublikowane w czasopismach naukowych: sprawozdanie z wykładu prof. Bruce'a Newmana, wywiad z praktykiem public relations i recenzja książki. Habilitantka była także jedną z redakterek dwóch monografii zbiorowych oraz jednego numeru czasopisma „Nowe Media”. Opierając się na informacji z wykazu publikacji do dorobku Habilitantki dodać można jeden artykuł, który został zaakceptowany do druku w czasopiśmie naukowym. Tematyka publikacji mieści się zasadniczo w dwóch obszarach: 1) studia mediatyzacji (m.in. problem prywatności w dyskursach medialnych) 2.) wyborcze komunikowanie polityczne. Warto odnotować, że trzy publikacje ukazały się w języku angielskim. Dorobek jest dość skromny, ale pośród prac bez trudu znaleźć można solidne opracowania o dużej wartości poznawczej (np. Brodzińska-Mirowska B., Wojtkowski Ł., Seklecka A. (2020). Polish Privacy Media Discourse: Privacy as Imposed Policies. Media and Communication, Vol. 8(2). 2, s. 302–313). Według danych Google Scholar liczba cytowań publikacji dr B. Brodzińskiej-Mirowskiej wynosi bez autocytowań 66, indeks Hirsha 6 (dane z 25.01.2024).

Pracę naukową Dr B. Brodzińskiej-Mirowskiej charakteryzuje znacząca aktywność w zespołach badawczych, co może świadczyć o Jej wysokich kompetencjach i umiejętnościach w zakresie pracy zespołowej. W latach 2016 – 2020 była wykonawczynią projektu badawczego kierowanego przez dr hab. Annę Pacześniak, prof. UW r pt. „Partie polityczne w relacji z otoczeniem społecznym - analiza strategii organizacyjnych i komunikacyjnych”. Badania były finansowane ze środków Narodowego Centrum Nauki. Wniosek został opracowany przez zespół badaczy międzyuniwersyteckiego konsorcjum, w pracach którego uczestniczyła Habilitantka i którego założenie inicjowała. W latach 2012-2015 dr Brodzińska-Mirowska prowadziła badania w zespole kierowanym przez dr hab. Marię Winclawską, korzystając z grantu badawczego (projekt: „Partie polityczne w województwie kujawsko - pomorskim z perspektywy organizacyjno-komunikacyjnej”) przyznanego w ramach programu dla młodych naukowców przez Wydział Politologii i Studiów Międzynarodowych UMK. W ramach tego samego programu Kandydatka otrzymała również grant na realizację kierowanego przez siebie

projektu: „Mediatyzacja polityki w obliczu wyzwań w wymiarze teoretycznym i praktycznym”. Od listopada 2023 r. Habilitantka uczestniczy w pracach nad stworzeniem sieci badawczej skupiającej naukowców z Europy, Azji oraz Ameryki Południowej w ramach projektu „3P Project”. Koordynatorem polskiego zespołu jest dr hab. Katarzyna Kopecka-Piech, prof. UMCS.

Aktywność konferencyjna oraz w zakresie krajowej i międzynarodowej współpracy międzyuczelnianej pokazuje, że Habilitantka regularnie dzieli się wynikami własnych studiów, uczestniczy w środowiskowych debatach naukowych oraz czyni starania by budować niezbędną w pracy naukowej sieć kontaktów. Dr Brodzińska-Mirowska wygłosiła referaty (indywidualnie lub we współautorstwie) na 27 konferencjach naukowych (w tym siedmiu zagranicznych). W 2013 r. pełniła funkcję sekretarza naukowego konferencji pt. Nowe Media w Zarządzaniu Komunikacją. Nowe Trendy i Wyzwania zorganizowanej przez Katedrę Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej. W 2016 r. współorganizowała i współmoderowała na Kongresie PTKS panel pt. Mediatyzacja jako proces transformacji społeczeństwa, Konieczność redefinicji pojęcia w dobie nowych mediów. W maju 2023 r. Habilitantka odbyła staż naukowy w Uniwersytecie Śląskim, w ramach którego przeprowadziła wywiady pogłębione z ekspertami dotyczące przeobrażeń dziennikarstwa politycznego. W grudniu 2019 r. była uczestniczką warsztatów naukowych na temat badania prywatności w Uniwersytecie w Mainz. W maju 2014 r. w Uniwersytecie w Sienie zrealizowała pobyt naukowo-dydaktyczny w ramach programu Erasmus.

Odnotać należy także zaangażowanie Habilitantki we współpracę z 10 polskimi i zagranicznymi wydawnictwami i czasopismami, polegającą na przygotowywaniu recenzji (m.in. dla tak renomowanych podmiotów, jak Routledge oraz The International Journal of Press/Politics), a także pełnienie przez nią funkcji sekretarza redakcji (lata 2011-2013) oraz redaktora naukowego (lata 2011-2014) w wydawanym na Wydziale Politologii i Studiów Międzynarodowych UMK piśmie Nowe Media.

Dr Brodzińska Mirowska jest członkinią Polskiego Towarzystwa Komunikacji Społecznej. W grudniu 2023 w ramach Forum Młodych Medioznawców i Komunikologów PTKS przygotowała webinarium na temat wykorzystania IDI w badaniach społecznych.

W pracy dydaktycznej Habilitantka zajmuje się problematyką związaną z Jej działalnością badawczą, prowadząc kursy z przedmiotów: nauka o komunikowaniu, public relations i zarządzanie reputacją, etyka w PR, zarządzanie komunikacyjną sytuacją kryzysową. Była promotorką kilkudziesięciu licencjatów na kierunku Dziennikarstwa i Komunikacja

Spółeczna oraz promotorką pomocniczą w postępowaniu doktorskim Anny Quirin, która przygotowała pracę pt. „Branding narodowy w polityce zagranicznej Polski i Niemiec. Analiza komercjalizacji zagranicznej polityki wizerunkowej” pod kierunkiem prof. dr hab. Ralpa Schatkowskiego (obrona miała miejsce w 2019 r. na Wydziale Politologii i Studiów Międzynarodowych UMK). Od 2012 r. jest opiekunką naukową studenckiego koła naukowego zorientowanego wokół zagadnień public relations. W latach 2016-2018 była członkinią Wydziałowej Rady ds. Jakości Kształcenia na Wydziale Politologii i Studiów Międzynarodowych UMK. W latach 2012-2013 w swojej macierzystej uczelni angażowała się w pracę zespołu odpowiedzialnego za przygotowanie programu studiów w zakresie specjalizacji branding i public relations. Była także członkinią komitetu organizacyjnego Olimpiady Wiedzy o Mediach (2014) w Toruniu.

W latach 2011-2012 w ramach programu Transfer Nauka i Praktyka była wykonawczynią projektu badawczo-rozwojowego realizowanego dla podmiotu medialnego w województwie kujawsko-pomorskim. Popularyzowała również naukę występując w mediach regionalnych i ogólnopolskich jako ekspert ds. komunikowania politycznego. W latach 2022 oraz 2023 otrzymała wyróżnienie Rektora UMK prof. dr hab. Andrzeja Sokali za osiągnięcia naukowe.

4. Wniosek końcowy

W wyniku oceny głównego osiągnięcia naukowego dr B. Brodzińskiej-Mirowskiej, czyli cyklu tematycznie powiązanych publikacji pt. „Wielowymiarowe komunikowanie polityczne polskich partii politycznych w dobie czwartej ery komunikacji”, stwierdzam, że stanowi ono znaczący wkład w rozwój dyscypliny naukowej nauki o komunikacji społecznej i mediach. Biorąc pod uwagę ten fakt, a także opiniując pozytywnie pozostały dorobek naukowy Habilitantki oraz Jej zaangażowanie w realizację zespołowych projektów badawczych i współpracę międzynarodową wyrażam przekonanie, że efekty pracy naukowo-badawczej dr B. Brodzińskiej-Mirowskiej są wystarczające do uzyskania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o komunikacji społecznej i mediach.

